

Jaktfoxträff i Sävsjö och Kinna

Nöjda jägare.

Efter inbjudan om grytjakt från en valpköpare, bestämdes lördag den 15 september på Niclas Peterssons marker i Sävsjö. Niclas ville gärna se fadern till valpen, så kontakt togs med Stefan Palmqvist kennel Foxpower om han ville komma ner med Hultavikens Pricken kallad Hugge. Hans Leandersson i Öxabäck som har en syster till Hugge ville vi skulle komma till Kinna på söndagen, så vem tackar nej till två dagars grytjakt.

Lördag skulle vi träffa Niclas kl 8.00 och några jaktkamrater skulle släppa några stövare tidigare för att om möjligt få ner någon räv i gryt innan vi kom. Första grytet var vid en åkerkant och såg inte mycket använt ut, men

Hugge visste vad som gällde och försvann ner och fick kontakt inom 20 sekunder. Vi gjorde ett nedslag snett neråt genom rötter och trånga passager av stora stenar men lyckades efter nästan en timmes arbete ta grävlingen som Hugge hållit på plats hela tiden.

En passkytt för stövarna stod på ett mycket stort gryt och sköt två grävlingar som var ute och luftade sig på morgonen, samt sköt på en som försvann ner i en grytgång. Niclas fick rapport om detta medan vi tog den första grävlingen och vi körde dit direkt.

Hugge nosade lite på de två skottplatserna men dom grävlingarna var borttagna så han försvann ner i ett hål och tio minuter senare

kunde vi pejla honom på 2,5 meters djup. En timmes grävning och vi kom ner till Hugge som höll på att dra i något som visade sig vara den påskjutna grävlingen som troligen dött ganska omgående när den kommit ner i grytet.

Vid kafferasten diskuterades grytjakten som helhet och vi var rörande överens om hur viktig denna jaktform var för att bringa klarhet i liknande situationer som denna.

På väg till nästa grävlinggryt skulle vi stanna till vid en gammal ängslada med brädgolv och kolla för säkerhets skull. Jag passade på att släppa Ayla för lite rastning och medan vi inspekterade eventuellt slitage vid ett hål under golvet smet hon in under golvet. Ayla som är liten kunde bara ligga på sidan och ta spjörn med fötterna mot de underliggande bjälkarna. När hon stönat och stänkat nära nog en halvtimme så måste vi hjälpa henne, då hon tydligen inte kom fram till vad det var hon var intresserad av. Niclas hämtade ett spett och bände uppen golvplanka och lyste med ficklampa mellan underliggarna. Döm om vår förvåning då Niclas meddelade "här ligger en räv" ett snabbt pistolskott av Stefan gjorde att vi kunde bärga en liten ungräv. Nästa gryt fick Ayla chansen igen och gjorde ett bra jobb med en stor grävling i ca en halvtimme. Sista grytet var i en stor ängslada utan golv, men lagrat virke täckte halva ladan och grytingången var under virket. Hugge gick in utan problem och var borta en bra stund medan vi pejlade runt virket. När Hugge kom ut och slog ett varv runt ladan misstänkte vi något och när han gick ner igen pejlade vi utanför och där hade han kontakt några meter ut på ca en meters djup och där tog vi dagens sista grävling. Resultat 6 grävlingar och 1 räv.

Efter lite vila och sömn gjorde vi oss fär-

Hugge på morgonhumör.

Gryteftersök

Hugge in action.

diga för resan till Kinna där vi mötte upp Hans Leandersson, Martin Back och Lennart Härnesund. Lennart hade sin Badgerhills Gräjsa med sig och hon var färdiginjagad för jaktprov så vi bestämde att vi tar hennes

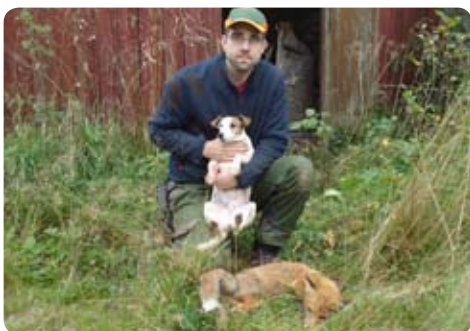
Lennart snart nere hos Gräjsa

Niclas och Stefan.

Resultatet minus räven.

Stefan, Ayla och räven.

prov först. På väg till det stora grytet fanns ett mindre tomt gryt där jag bedömde hennes lydnad och tillgänglighet som utmärkt. Eftersom provet ännu inte är färdigbehandlat skriver jag bara enkelt vad som hände. Gräjsa släpps och söker sig snabbt ner till en ingång och försvinner in. En kvart senare börjar vi ett nedslag som vi beräknar till tre meter djupt då Gräjsa legat på samma ställe i tio minuter. Det tar sin tid när gamla gubbar ska ner tre meter men Gräjsa har legat minst en timme och vi kommer igenom strax efter och ser henne möta upp en kraftig attack som hon effektivt stoppar medan vi vidgar hålet så hunden kan tas ut och grävlingen avlivas. Ni kan själv gissa vad min bedömning blev, men den hunden ville jag själv äga.

Nu ville Lennart se Hugge in action så vi beger oss till ett jättegryt vid en bergskant. Femton ingångar i olika nivåer på en sträcka på över 50 meter. Hugge något sliten sen gårdagen tvekar inte utan går genast in, får kontakt och ställer fast på tre meters djup, men tyvärr kan vi inte komma ner till honom så efter 2,5 timme kommer han ut och vi åker till nästa gryt.

Hultavikens Anja kallad Trippa som för dagen var i absolut höglöp var lite okoncentrerad med hanar i sin omgivning. Trippa släpps i ett jordgryt vid kanten av en viltåker och fick genast kontakt, men idag fungerade hon som en sprängare och efter 3-4 rusher ut och in så lämnade en stor grävling galt grytet, men Martin var med och välte honom med en "tolva" fem meter ut.

Ett sista gryt hann vi med och tog Ayla som direkt fick kontakt med bara 20 cm ner till grävlingen expedierade vi denna mycket snabbt. Vi var alla nöjda med dagen och tre grävlingar med olika hundar och arbetssätt.

Gräjsa har ståndat i 15 minuter.

Med denna lilla artikel vill jag visa hur roligt vi har med våra jaktfoxar samtidigt som vi skapar kontakter och diskuterar våran ras. Tack vare foxens historia i Sverige finns en genuin kunskap om foxen egenskaper vad gäller grythundsarbete som vi vill slå vakt om. Dessa

hundar vi jagat med har fungerat utmärkt och är ett bra resultat av tidigare avelsarbete.

Vi tackar markägare, passkyttar och uppfödare och hoppas på fler tillfällen att föra våran ras vidare.

Text och bild: Mats Ståhl

Nöjd husse och hund.

Grävlingssprängaren Trippa, Martin och Hans.